

Sygn. akt IV U 1600/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania R. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 6 sierpnia 2013 roku nr (...)

w sprawie R. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1600/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 listopada 2013 roku

Decyzją z dnia 6 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił R. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując w uzasadnieniu, że nie spełnia warunku z art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ nie posiada wynoszącego co najmniej 5 lat wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, ponadto nie udowodnił okresu składkowego wynoszącego co najmniej 30 lat z art. 58 ust. 4 tej ustawy.

Od powyższego rozstrzygnięcia odwołał się R. B. podnosząc, iż przedmiotowa decyzja ZUS jest dla niego krzywdząca, gdyż jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i cierpi na wiele schorzeń w związku z czym powinien mieć prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W pisemnej odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podkreślając, że zaskarżona decyzja znajdowała oparcie w obowiązujących przepisach prawa. Co prawda, odwołujący został uznany orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 15.07.2013 r. za całkowicie, okresowo niezdolnego do pracy, lecz mimo orzeczonej niezdolności nie spełnia warunków do przyznania renty z powodu braku między innymi wymaganego 5 – letniego okresu ubezpieczenia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący R. B. urodził się w dniu (...)

W dniu 13.06.2013 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem do ZUS o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem dnia 15.07.2013 r. stwierdził, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, okresowo, do dnia 31.10.2014 r., przy czym niezdolność ta powstała w dniu 23.04.2013 r.

Od powyższego orzeczenia nie został wniesiony sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS w związku z czym ZUS wydał przedmiotową decyzję z dnia 6.08.2013 r. odmawiającą prawa do świadczenia rentowego.

Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie.

Dowód: - akta ZUS

Odwołujący legitymuje się okresem składkowym wynoszącym 22 lata, 10 miesięcy i 18 dni.

W ostatnim dziesięcioleciu przez zgłoszeniem wniosku o rentę, tj. w okresie od 13.06.2003 r. do 12.06.2013 r. oraz w dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, tj. w okresie od 23.04.2003 r. do 22.04.2013 r. ubezpieczony udowodnił staż pracy wynoszący 2 lata 11 miesięcy i 3 dni okresów składkowych oraz 1 rok i 3 miesiące okresów nieskładkowych, które po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych przyjęto w wymiarze 11 miesięcy i 21 dni okresów nieskładkowych. Zatem łączny udowodniony staż pracy w powyższych okresach wyniósł 3 lata, 10 miesięcy i 24 dni.

Dowód: - akta ZUS

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zalegające w aktach organu rentowego.

Wszystkie dokumenty faktycznie nie były kwestionowane przez strony w zakresie ich prawdziwości. Również Sąd nie dostrzegł po ich stronie żadnych cech, które mogłyby podważyć ich wiarygodność, stąd stosownie do treści art. 244 § 1 kpc dokumenty urzędowe stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone, a dokumenty prywatne, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 kpc.).

Pozostałe okoliczności sprawy uznał Sąd za bezsporne - bowiem nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony podobnie jak dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie zebrane w aktach rentowych, które ocenił jako całkowicie wiarygodne i potwierdzające rzetelnie okoliczności nimi poświadczone.

Sąd Okręgowy rozważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (ust. 2 art. 57 ustawy).

Po myśli art. 58 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Z kolei ust. 2 art. 58 stanowi, iż okres o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, zaś do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Ponadto zgodnie z ust. 4 art. 58 ustawy przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Mając powyższe przepisy na uwadze należy stwierdzić, iż pomimo faktu, że odwołujący jest obecnie całkowicie niezdolny do pracy, to nie spełnia przesłanek ustawowych wynikających z art. 57 ust. 1 pkt 2, ani też z art. 58 ust. 4 ustawy. Trzeba przy tym podkreślić, iż przesłanki z art. 57 są wymagane łącznie, aby uzyskać prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Nie wystarczy zatem spełnienie tylko warunku w postaci bycia niezdolnym do pracy (art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy).

I tak odnosząc się do przesłanki z art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy w postaci posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego należy wskazać, iż przez okres ten trzeba rozumieć tzw. okres minimalny, tj. taką ilość okresów składkowych wraz z nieskładkowymi, której wykazanie warunkuje spełnienie wymogów formalnych do uzyskania renty, niezależnie od kwestii medycznych, czyli ewentualnej niezdolności do pracy oraz daty jej powstania. Jak wynika z powyższego, w przypadku odwołującego okres ten miał wynosić 5 lat. Nie spełnia on jednak tego warunku, wszak w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem przez zgłoszeniem wniosku o rentę, tj. w okresie od 13.06.2003 r. do 12.06.2013 r. oraz w dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, tj. w okresie od 23.04.2003 r. do 22.04.2013 r. ubezpieczony udowodnił staż pracy wynoszący zaledwie 2 lata 11 miesięcy i 3 dni okresów składkowych oraz 1 rok i 3 miesiące okresów nieskładkowych, które po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych przyjęto w wymiarze 11 miesięcy i 21 dni. Zatem łącznie udowodniony staż pracy w tych okresach wyniósł 3 lata, 10 miesięcy i 24 dni.

Co więcej, stwierdzić należy, iż ubezpieczony nie spełnia także przesłanki z art. 58 ust. 4 w zw. z ust. 1 pkt 5 i ust. 2 ustawy, albowiem nie udowodnił okresów składkowych w wymiarze co najmniej 30 lat, lecz tylko 22 lata, 10 miesięcy i 18 dni takich okresów.

Z powyższych względów uznać należało, iż decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych była prawidłowa, zaś odwołanie należało oddalić jako bezzasadne, przyjmując jako podstawę powołane przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§1 k.p.c.